# Pregaria.cat

**Entrada**

## No ho sé

Com et brillen els ulls quan em demanes que llegeixi la teva poesia. M'encanta la poesia de la gent jove, generalment directa, poc treballada i vital, sobretot vital. M'encanta... la teva.

*. Però, escolta, i com t'ha sortit?*

*. NO HO SÉ. Sentia una cosa a dintre...*

Quan ho sabem tot, o ens ho creiem, mai escriurem poesia. Tota inspiració neix d'un NO HO SÉ.

*. Senties una cosa a dintre? com era? m'ho pots explicar?*

*. NO HO SÉ. Era una força, una emoció, un desig.....*

El desig va davant de les paraules, remou en el cor tot l'abecedari, cerca concretar les formes.

*. I com has arribat a escriure? Com has passat del desig a la poesia? Has trigat molt o ho has hagut de treballar?*

*. NO HO SÉ. Ha estat tot tan ràpid. M'ha trobat escrivint, i de veritat ni entenia el que escrivia. Em conduïa una gran força.*

Treballem, raonem, discutint per saber-ho tot. Per poder dir una paraula encertada, convincent i tenir la raó.

*. Escolta mirant el teu escrit, llegint els mots i el ritme, què ha afegit al teu desig?*

*NO HO SÉ. Potser l'ha canalitzat, l'ha fet més proper o més raonable, però entre els mots i el desig resta un buit immens.*

Aquest buit inexplicable, aquest oceà que mai acabem de conèixer, aquests intents d'un cor sempre en recerca.... nosaltres, humans.

*. Penses que hi ha algú que pugui arribar al fons del teu desig, del teu escrit, del que ara mateix sents?*

*.NO HO SÉ..... Possiblement Déu..... des de el buit del "no ho sé".... segur que d'alguna manera ho sap.*

Jesús Renau sj.